

Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt
Publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap
Graaf de Ferrarisgebouw | Koning Albert II-laan 20 bus 19 | B-1000 Brussel
Gratis telefoon 1700 | Fax +32 2 553 13 50
Email: info@vreg.be
Web: www.vreg.be

Beslissing van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt

van 30 april 2014

met betrekking tot het beroep van 17 maart 2014 van [...] ¹ tegen de beslissing van
Infrax van 22 november 2013 inzake de aanvraag tot aansluiting op het
elektriciteitsdistributienet van een windpark te [...]

BESL-2014-04

¹ door de publicatie van geanonimiseerde beslissingen probeert de VREG een evenwicht te vinden tussen de
transparantie van het behandelingskader en de confidentialiteit van de gegevens

De Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt,

Gelet op artikelen 4.1.1., 4.1.6., 4.1.14., 4.1.19. en 4.2.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009;

Gelet op art. 6.4.13 van het Energiebesluit;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Regering van 25 mei 2012 houdende goedkeuring van het technisch reglement distributie elektriciteit (hierna TRDE²), gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 14 november 2012;

Gelet op artikelen III.3.1.1, 3.1.3 en III.3.4.1 van het TRDE;

Gezien de beslissing van 22 november 2013 van Infrac, werkmaatschappij voor elektriciteitsdistributienetbeheerder Inter-energa, tot weigering van de aansluiting op het elektriciteitsdistributienet, aangevraagd door [...], van een windpark te [...];

Gezien het beroep van [...], hierna 'verzoeker', tegen deze beslissing van Infrac, ingediend op grond van art. III.3.4. TRDE en ontvangen door de VREG op 17 maart 2014;

Overwegende dat verzoeker een aanvraag voor oriënterende studie voor de aansluiting van een windpark met 3 turbines met een vermogen van elk 3 MW, dus met een totaal vermogen van 9 MW, indiende bij Infrac op 12 april 2013;

Overwegende dat art. III.3.1.3, §3 TRDE bepaalt dat indien het aansluitingsvermogen van de aan te sluiten installatie tussen 250 kVA en 15 MVA ligt, de aansluiting vanaf het hoogspanningsnet wordt uitgevoerd door de beheerder van het distributienet op het laagste spanningsniveau;

Overwegende dat verzoeker de aanvraag tot aansluiting van het windpark met een aansluitvermogen van 9 MW dan ook terecht indiende bij Infrac, werkmaatschappij voor elektriciteitsdistributienetbeheerder Inter-energa, beheerder van het hoogspanningsnet met het laagste spanningsniveau;

Dat Infrac bij brief van 1 juli 2013 verzoeker mededeelde dat "*gezien er voor uw windenergieproject bijkomende netuitbreidingen of netversterkingen nodig zijn maar deze niet gelegen is in een gebied waarvoor budget gereserveerd is conform de VITO-potentieelstudie, actueel geen aansluiting op het distributienet mogelijk [is]*";

Overwegende dat een overleg bij de VREG plaatsvond op 3 september 2013, waarbij afgesproken werd dat Infrac de oriënterende studie alsnog zou afleveren met een ontwerp van aansluiting en kostenraming, en uitgebreide motivering in geval van weigering tot aansluiting;

Dat Infrac bij brief van 22 november 2013 aan verzoeker deze oriënterende studie overmaakte;

Dat de afwijzing van de aanvraag daarbij bevestigd wordt, met onder meer volgende uiteenzetting inzake het beleid inzake de aansluiting van windturbines:

² Zie <http://www.vreg.be/technische-reglementen>

16 **Beleid van Infrax inzake aansluiting van windturbines.**

In overeenstemming met de Vlaamse energiereglementering beschikt Infrax als netbeheerder over een bepaalde beleidsmarge om zijn distributienetten uit te bouwen en aansluitingen daarop toe te kennen (artikel III.3.1.1 van het Technisch Reglement Distributie Elektriciteit van de VREG (TRDE)).

Om een optimaal en verantwoord investeringsbeleid naar aansluitwijze van hernieuwbare energie te hanteren, hebben de Vlaamse netbeheerders, Eandis, Infrax en Elia, aan een onafhankelijke instantie, meerbepaald het VITO, een studie aangevraagd. Deze studie verliep onder het toezicht van de VREG en onderzocht het potentieel aan hernieuwbare energie en gaf aan in welke zone er een bepaald type en bepaalde hoeveelheid productie verwacht kon worden. (zie: <http://www.vreg.be/sites/default/files/uploads/aanpassingnb313092012.pdf>).

Voor wat betreft het aansluiten van windturbines hanteert Infrax volgend beleid:

- Een windturbine(park) dat kan aangesloten worden op het distributienet zonder bijkomende netuitbreidingen of netversterkingen, ongeacht het statuut van het gebied waarin zich de aanvraag bevindt, wordt aangesloten, mits de capaciteit van de transformatie naar het HS-net en de capaciteit van het HS-net voldoende is.
- Indien er wel bijkomende netuitbreidingen of netversterkingen noodzakelijk zijn, zullen tot 2020 de budgetten die daarvoor beschikbaar zijn, gereserveerd worden voor aanvragen tot aansluiting in de groene gebieden van de VITO-potentieelstudie.

Op deze manier garandeert Infrax ruimschoots de integratie van alle hernieuwbare energie die de Vlaamse overheid als doelstelling heeft vooropgesteld voor 2020 aan een maatschappelijk optimale kost.

Concreet voor [...] zijn de 3 turbines gelegen in een niet-gedetecteerde zone. Echter is er een nabijgelegen zone die door het VITO als "oranje" is bestempeld (aansluitingskost <200k€/MW). Deze zone voorziet een potentieel van 24 MW aan windturbines. Omwille van het totale vermogen is deze cluster doorverwezen naar Elia om aan te sluiten op een spanningsniveau groter dan of gelijk aan 30kV. Voor een cluster met een dergelijk vermogen zal een aansluiting op Elia-net de meest kostenefficiënte oplossing zijn en dus de technisch en economisch enige verantwoorde oplossing.

De turbines van [...] kunnen mits beperkte netversterking aangesloten worden in deze cluster, waardoor de rendabiliteit van deze cluster verbetert.

De aansluiting op het Elia-net is enkel aangewezen indien de volledige gedetecteerde cluster zich realiseert.

Overwegende dat verzoeker hierop contact opnam met Elia System Operator nv (hierna: 'Elia'), met de vraag naar de mogelijkheid van aansluiting op het net dat Elia beheert;

Overwegende dat Elia bij mail van 6 december 2013 deze aanvraag echter afwijst op grond van volgende motivering (gedeeltelijk citaat):

[...]

Wij willen er op wijzen dat deze studie in eerste instantie als doel had om een beleidsinstrument aan te reiken aan de betrokken overheden en niet om de aansluiting van elke cluster in detail te analyseren. Bijgevolg dient de precieze aansluitingskost voor elke aanvraag in detail berekend te worden om na te gaan of de kosten voor deze aansluiting technisch-economisch verantwoord zijn. Volgens de technische reglementen dient een aanvraag kleiner dan 25 MW aan de distributienetbeheerder gericht. De distributienetbeheerder kan aanvragen vanaf 15 MW overmaken aan Elia. Dit veronderstelt dat een aanvraag onder deze grens in geen geval een aansluiting op het Elia-net kan verantwoorden. Indien uit de aansluitingsstudie blijkt dat er bijkomende netversterkingen nodig zijn, dan zal Elia deze pas realiseren wanneer de aansluiting effectief wordt besteld en dit volgens de timing die in de bijhorende detailstudie wordt aangegeven.

Concreet voor uw dossier houdt dit in dat Elia niet kan instaan voor de aansluiting van het windmolenpark gezien het beperkte vermogen. Zoals Infracx aangeeft werd in de studie onthaalcapaciteit in de betrokken regio een groter potentieel vastgesteld dat in geval van een gecombineerde aanvraag mogelijks een aansluiting op het Elia-net verantwoord. Wij hebben vandaag echter nog geen dergelijke aanvraag ontvangen. Wij gaan ervan uit dat de distributienetbeheerder hier wellicht een beter zicht op heeft aangezien de aanvragen in eerste instantie bij hem terecht komen omwille van het potentieel dat net geen 25 MW is. Wij kunnen u vandaag dus enkel adviseren om het potentieel in de regio te onderzoeken en op basis van het daaruit volgende resultaat een nieuwe aanvraag in te dienen bij de distributienetbeheerder of bij Elia, afhankelijk van de grootte van het reële potentieel en volgens de hierboven beschreven regels. Wij staan uiteraard ter beschikking voor bijkomende toelichting indien gewenst.

Overwegende dat verzoeker hierna beroep aantekende bij de VREG tegen de weigering tot aansluiting.

MET BETREKKING TOT DE ONTVANKELIJKHEID

Overwegende dat krachtens art. III.3.4. TRDE beroep kan worden ingesteld bij de VREG tegen de beslissing van de distributienetbeheerder inzake de aansluitingsaanvraag;

Dat verzoeker, als aanvrager van een aansluiting, onmiskenbaar belanghebbende is;

Dat geen vervaltermijn voorgeschreven is voor de indiening van een beroep op basis van art. III.3.4. TRDE;

Dat het beroep dan ook zowel *ratione personae* als *ratione temporis* ontvankelijk is;

MET BETREKKING TOT DE GEGRONDHEID

In tegenstelling tot de toegang tot het distributienet, waar het recht op toegang principieel geldt en slechts in een limitatief aantal gevallen geweigerd kan worden, geldt er voor de aansluiting op het elektriciteitsdistributienet geen principieel recht.

Er is in tegendeel alleen in een heel specifiek geval een plicht tot aansluiting op het elektriciteitsdistributienet³; voor het overige geldt er geen absoluut recht op aansluiting. Dit neemt niet weg dat het tot de kerntaken van de netbeheerder behoort installaties op zijn net aan te sluiten

³ Meer bepaald voor de afnemer voor eigen huishoudelijk gebruik in geval van stedenbouwkundig vergunde of vergund geacht woning (art. 4.1.14 Energiedecreet)

(art. 4.1.6, 7° Energiedecreet) en zijn net uit te breiden in het geografisch afgebakende gebied waarvoor hij werd aangewezen (art. 4.1.6, 3° Energiedecreet).

Hij beschikt bij de uitoefening van deze taken over een zekere beleidsmarge (art. III.3.1.1., §1 TRDE), en kan bijgevolg beslissen over het al dan niet realiseren van aansluitingen en netuitbreidingen en –versterkingen.

Gelet op de monopoliepositie van de netbeheerder is door de energieregelgeving weliswaar voorzien in een toezicht door de regulator op dit beleid, wat blijkt uit de mogelijkheid tot het aantekenen van een beroep tegen de weigering van een gevraagde aansluiting (art. III.3.4.1 TRDE), en uit de rapporteringsplicht van de netbeheerder met betrekking tot zijn investeringsplannen ten aanzien van de VREG (art. 4.1.19 Energiedecreet).

Uit de oriënterende studie blijkt dat de aansluiting mogelijk is **zonder** netversterking- of uitbreiding.

De totale aansluitingskosten werden in de oriënterende studie geraamd op een totaal bedrag van €1.376.262, waarvan een deel in toepassing van art. 6.4.13 van het Energiebesluit gedragen wordt door de netbeheerder.

Hoewel er geen aansluitingsplicht en bijgevolg een zekere beleidsvrijheid bestaat met betrekking tot het aansluiten van installaties, net zoals dat geldt voor netuitbreidingen en –versterkingen, lijken er in deze geen valabele redenen aanwezig te zijn voor de weigering van de aansluiting met een geraamde kostprijs van €1.376.262.

Zo is de motivering van de weigering tot aansluiting initieel (brief van 10 juli 2013) gebaseerd op de veronderstelling dat er *bijkomende netuitbreidingen of netversterkingen nodig zijn (maar deze niet gelegen is in een gebied waarvoor budget gereserveerd is conform de VITO-potentieelstudie)*, terwijl uit de later opgemaakte oriënterende studie van 22 november 2013 blijkt dat de aansluiting gerealiseerd kan worden zónder netuitbreiding of –versterking.

Er wordt melding gemaakt van het feit dat de huidige netinfrastructuur over onvoldoende onthaalcapaciteit beschikt voor de aansluiting van het windturbinepark. Als mogelijke aansluitingsconfiguratie wordt daarom naar voor geschoven de aanleg van twee kabels met elk een lengte van ongeveer 6,5 km naar het dichtstbijzijnde voldoende sterk punt in het MS-net (10kV), wat in dit geval het 70/10 kV-onderstation van [...] is.

De inkoopcabine gelegen aan 1 van de windturbines van het park wordt op die manier verbonden met het onderstation [...], en dus rechtstreeks aangesloten op het onderstation. Dit is een aansluiting in antenne (in plaats van een inlusing op het net). De overige 2 windturbines worden via intraparkkabels met elkaar verbonden.

De dubbele kabel (2 x 6,5 km) wordt een 'netversterking' genoemd.

Zo wordt onder punt 5 "Aansluiting" gesproken van 'netversterking', en vermeldt ook de raming van de aansluitingskosten een rubriek "Netversterking" met melding van de 2 x 6,5 km kabel.

Evenwel

- (1) onder punt 5 "Aansluiting" is sprake van een aansluiting in antenne op het 10 kV-onderstation van [...];
- (2) ook de meting wordt opgesteld in het onderstation van [...] (zie punt 14 oriënterende studie).

De hoofdmeting is een vierkwadrantentelling volgens type MS-post en bevindt zich op het 10kV – barenstel van het onderstation van Eisden.

- (3) en ook uit de raming van de kostprijs blijkt dat de zogenaamde 'netversterking', dus de dubbele kabel van 2 x 6,5km, niet als netuitbreiding of –versterking wordt beschouwd. Zo wordt het bedrag van de netversterking (dubbele kabel), geraamd op €1.170.000, meegerekend bij de toepassing van art. 6.4.13 van het Energiebesluit, dat handelt over de kostenverdeling van de aansluitingskosten van installaties op het net.

Volgens art. 6.4.13., §2 van het Energiebesluit is de kost voor elke netversterking en -uitbreiding voor een aan te sluiten productie-installatie op basis van HEB voor rekening van de netbeheerder.

De beperking van de aansluitingskosten (= de tussenkomst van de DNB in de aansluitingskosten), met plafonnering daarvan voor windprojecten, geldt enkel voor de aansluitingskosten, die nimmer de netversterkings en –uitbreidingskosten omvatten.

Al deze gegevens duiden erop dat de kabelverbinding naar de klantencabine tot de aansluitingsinstallatie behoort, en geen (nieuw) netelement betreft en dus geen netversterking is.

De totale aansluitingskost wordt geraamd op €1.376.262,12, inclusief de dubbele kabel vanuit inkoopcabine naar het onderstation, dat deel uitmaakt van de aansluiting en geen netuitbreiding of –versterking uitmaakt.

Conform art. 6.4.13 van het Energiebesluit wordt de aansluitingskost beperkt tot de kost voor de fictieve aansluiting op het dichtstbijzijnde punt van het bestaande net op een spanning groter dan of gelijk aan 1 kV en kleiner dan 30 kV (aangezien aansluitingsvermogen groter is dan of gelijk is aan 250 kVA en kleiner is dan 25 MVA, meer bepaald: 9 MVA).

Aangezien het om een windproject handelt wordt deze kost daarbovenop geplafonneerd tot 56.000 €/MW. In de veronderstelling dat de aansluitingskost voor een fictieve aansluiting op het dichtstbijzijnde punt van het bestaande net méér bedraagt dan 9 x €56.000 = €504.000, moet besloten worden dat de maximale tussenkomst van de distributienetbeheerder in deze 504.000 euro bedraagt.

art. 6.4.13 van het Energiebesluit

§1 tweede en derde lid:

Onafhankelijk van het uiteindelijk bepaalde aansluitingspunt blijven de kosten voor de aanvrager in elk geval beperkt tot de aansluitingskosten, berekend voor het geval dat de aansluiting gemaakt zou worden op het dichtstbijzijnde punt van het bestaande net op een spanningsniveau van 30 kV of meer als het aansluitingsvermogen 25 MVA of meer bedraagt.

Voor windenergieprojecten die een nieuwe offerte voor netaansluiting aanvragen na 19 oktober 2012 worden de kosten die ten laste gelegd worden van de netbeheerder, beperkt tot een maximum van 56.000 €/MW. Eventuele kosten boven dit plafond zijn in afwijking van het vorige lid, eveneens ten laste van de aanvrager. Het plafond wordt voor het eerst in 2014 en vervolgens om de twee jaar geëvalueerd rekening houdend met de indicatieve subdoelstellingen voor windenergie, zoals bepaald in uitvoering van het Energiedecreet, artikel 7.1.10, § 2, laatste lid.

§ 2. *De elektriciteitsdistributienetbeheerder en de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit dragen alle overige kosten voor de uitbouw van respectievelijk het distributienet en het plaatselijk vervoernet van elektriciteit voor de opname en het transport van de teruggeleverde energie bij een nieuwe aansluiting van een productie-installatie van elektriciteit uit een hernieuwbare energiebron.*

Dit maakt dat de aansluiting gerealiseerd kan worden, door rechtstreekse aansluiting in antenne op het onderstation in [...], voor €1.376.262,12 - €504.000 = € 872.262,12, zoals de oriënterende studie uitwijst.

Aangezien Infrac in de oriënterende studie zelf poneert dat haar beleid inzake de aansluiting van windmolens inhoudt dat als de aansluiting mogelijk is zonder bijkomende netuitbreidingen of netversterkingen, en ongeacht het statuut van het gebied waarin zich de aanvraag bevindt, deze aansluiting gerealiseerd wordt, weliswaar mits de capaciteit van de transformatie naar het HS-net en de capaciteit van het HS-net voldoende is. (p. 18 punt 16 oriënterende studie)

Er wordt geen melding gemaakt van een beperkte capaciteit naar het HS-net toe, zodat besloten moet worden dat het windpark aansluitbaar is en het zelfs binnen het gangbare aansluitingsbeleid van Infrac ligt deze aansluiting te realiseren.

Bijgevolg is de weigering tot aansluiting onterecht, want in strijd met de eigen beleidslijn van Infrac.

Het staat de netbeheerder uiteraard *vrij*, en het getuigt in voorkomend geval zelfs van een toe te juichen langetermijnvisie inzake netontwikkeling, dat in zones waar toekomstige installaties zullen worden ingeplant die nood zullen hebben aan een aansluiting op het distributienet, voorzien wordt in een netuitbreiding of netversterking, die niet alleen dienstig is voor de aansluiting van de installatie waarvan een aansluitingsaanvraag voorligt, maar tevens dienstig kan en zal zijn voor toekomstige installaties⁴.

In de oriënterende studie zet Infrac uiteen dat haar beleid ter zake als volgt uitgetekend werd:

Indien er wel bijkomende netuitbreidingen of netversterkingen noodzakelijk zijn, zullen tot 2020 de budgetten die daarvoor beschikbaar zijn, gereserveerd worden voor aanvragen tot aansluiting in de groene gebieden van de VITO-potentieelstudie.

Concluderend kan gesteld worden dat de gevraagde aansluiting van het windturbinepark op basis van (1) een netconfiguratie waarbij Infrac overgaat tot het uitvoeren van een netuitbreiding of –versterking, geweigerd kon worden, maar dat (2) een netconfiguratie waarbij de aansluiting zonder netuitbreiding of –versterking, waarbij alle aansluitingskosten, onverminderd de toepassing van art. 6.4.13 van het Energiebesluit, voor rekening van de aanvrager zijn, *niét* geweigerd kon worden.

⁴ In bepaalde omstandigheden is het *zelfs aangewezen* dat deze netuitbreidingen en –versterkingen gerealiseerd worden. Dit maakt het voorwerp uit van de beoordeling van de regulator van de investeringsplannen.

BESLISSING

Om deze redenen, beslist:

Artikel 1. Het beroep van [...] van 13 maart 2014 tegen de beslissing van 22 november 2013 van Infrac, werkmaatschappij voor elektriciteitsdistributienetbeheerder Inter-energa met betrekking tot een aanvraag tot aansluiting van een windpark op het elektriciteitsdistributienet ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Artikel 2. Infrac te verplichten binnen 15 werkdagen na de kennisgeving van deze beslissing een voorontwerp van aansluiting van het windpark conform de bepalingen van deze beslissing over te maken aan [...].

Voor de VREG

Brussel,

André Pictoel
Gedelegeerd Bestuurder